

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

ApG 10

[978]

X.

OC der vaar en Mand i Cesarea / som hed Cornelius / en Høffuitzmand aff den Skare / som kaldis den Valske / Gudelig oc Gudfryctig / met sit gantske Huss / oc hand gaff Folcket megen Almisse / oc bad altid til Gud. Hand saa en Syn obenbarlige / ved den niende time paa dagen / en Guds Engel gaa ind til sig / hand sagde til hannem / Corneli. Da saa hand paa hannem / forferdedis / oc sagde / HERRE huad er det? Hand sagde til hannem / Din bøn oc din Almisse ere komne op ihukommelse faar Gud. Oc sent nu Mend til Joppen / oc lad hente Simon / som kaldis Peder / huilcken der er til herbere hoss Simon / som gør leer til / huess huss ligger hoss Haffuit / hand skal sige dig / huad du skalt gøre. Oc der Engelen / som talede met Cornelio vaar bortgangen / da kallede hand tho aff sine Hussuenne / oc en Gudfryctig Stridzman / aff dem som toge vare paa hannem / oc fortalte dem det altsammen / oc sende dem til Joppen.

Den anden dag / der disse vaare paa veyen / oc komme nær til Staden / da stigede Peder op paa Loftet at bede / ved den siette time. Oc der hand bleff hønghru / vilde hand bide paa noget. Men der de redde til / da bleff hand vndryct. Oc hand saa Himmelens opladen / oc it Kar fare ned til sig / som it stort Linklæde bundet met fire snippe / oc det bleff ladet ned paa Jorden / Der vdi vaare allehonde fireføtte Diur aff Jorden / oc vilde Diur / oc Orme / oc Himmelens Fule. Oc der skede en røst til hannem / Stat op Peder / slacte oc æd. Da sagde Peder / O ney HERRE / thi ieg haffuer icke end nu ædet noget Almindeligt eller Wrent. Oc røsten sagde anden gong til hannem / Huad som Gud haffuer ræsset / det var du ikke almindeligt. Oc det skede tre gange. Oc

Gaa haffuer tensel / oc gør aa icke ammuetngt. Oc aet skeut ut gonge. Oc
Karet bleff optaget igen til Himmelen.

Men der Peder bekumrede sig i sig selff / huad den Syn skulde vere som hand
haffde seet / See / da spurde de Mend som vaare vdsende aff Cornelio / effter
Simonis huss / oc de stode faar dørren / robte oc lete / om Simon som kaldis
~~Peder~~ / vaar der til herbere? Oc i det Peder besindede sig offuer den Syn / sagde
Aanden til hannem / see / de Mend lede effter dig. Men stat op stig ned oc drag
met dem / oc tuil inted / thi ieg vdsende dem. Da stigede Peder ned til Mendene
/ som vaare sende til hannem fra Cornelio / oc sagde / See / ieg er den / der i
lede effter. For huad sag / ere i her? De sagde / den Høffuitzmand Cornelius / en
from och gudfryctig Mand / som haffuer it gaat rycte hoss alle Jødernis Folck /
fick en befalning aff en hellig Engel / At hand skulde lade hente dig til sit huss /
och høre ord aff dig. Da kallede hand dem ind och lente dem herbere.

Den anden dag drog Peder vd met dem / oc nogle Brødre aff Joppen ginge met
~~hannem~~ Oc den anden dag komme de til Cesarien. Men Cornelius biede effter
~~bliffuer~~ / oc kallede sine tilhengere oc Venner tilsammen. Oc som Petrus kom ind /
^{kalder til} ~~gick Cornelius~~ imod hannem / oc falt faar hans føder / oc tilbad hannem. Da
reysde Peder hannem op / oc sagde / Stat op / ieg er oc it Menniske. Oc der hand
haffde talet met hannem / gick hand ind / oc fant mange / som vaare komme
tilsammen. Och hand sagde til dem / J vide / huorledis det er en Jødisk mand en
wseduanlig ting / at holde sig til eller komme til en Fremmet. Men Gud visde
mig / at kalde inted Menniske almindeligt eller wrent / der faare sagde ieg icke
ney at komme / der ieg kalledis hid. Saa spør ieg eder nu at / huor faare i kallede
mig hid?

Cornelius sagde / ieg fastede fire dage indtil denne time / oc ved den niende
time bad ieg i mit huss / oc see / da traadde en Mand faar mig i it skinnende
Klæde / oc sagde / Corneli / din bøn er hørt / oc dine Almisser ere betenckte
faar Gud. Saa sent nu til Joppen / och lad kalde hid den Simon / som kaldis
Peder (huilcken et til herbere i Simons huss som gör lær til / hoss stranden hand
skal tale met dig / naar hand kommer. Da sende ieg strax til dig / oc du gjorde vel
/ at du est kommen. Nu ere wi her alle neruerendis faar Gud / at høre alt det /
som dig er befalet aff Gud.

Da oplod Peder sin Mund / oc sagde / Nu befinder ieg i sandhed / at Gud anseer
icke personer / Men huo som hannem frycter oc gør ret / hand er hannem
~~medbænnelig / iblandt allehonda folck~~

Predikning / Inrammet af en predikning.

predicker

faar

Cornelio.

J vide vel aff den predicken / som Gud sende til Jsraels børn oc loed forkynde Fred / ved Jhesum Christum (huilcken som er en HERRE offuer alting) det som skede igennem det gantske Jødiske land / oc begyntis i Galilea effter den daab / som Johannes predickede / huorledis Gud saluede den samme Jhesum aff Nazareth met den hellig Aand oc krafft / den som drog omkring / oc gjorde vel oc helbredede alle / som vaare offuerfaldne aff Dieffuelen / thi Gud vaar met hannem. Oc wi ere Vidne til alt det / som hand gjorde i Jøde land oc vdi Jerusalem. Den slogue de ihiel / oc hengde hannem paa it Træ.

Den samme opuechte Gud paa tredie dag / och loed hannem obenbaris / icke alt Folcket / men oss / som ere før vdualde Vidne aff Gud / wi som ode oc drucke met hannem / effter at hand er opstanden fra de Døde. Oc hand bød oss / at predicke faar Folcket / oc vidne / at hand er besicket aff Gud de Leffuendis oc de Dødis Dommere. Om denne vidne alle Propheter / at alle de som tro paa hannem / skulle ved hans naffn haffue syndernis forladelse

Der Petrus end nu talede disse ord / fald den hellig Aand paa alle dem som hørde Ordet. Oc de som trode aff Omskerelsen / som vaare komme met Petro / bleffue forferdede / at den hellig Aands gaffue bleff oc vdgyden paa Hedninge / thi de hørde / at de talede met Tunger oc prisede Gud. Da suared Peder / kand oc nogen forbiude vand / at disse skulle icke bliffue døbte / som haffue anammet den hellig Aand / lige som ocsaa wi? Och hand befalede at døbe dem i HERRENS Naffn. Da bade de hannem / at hand skulde bliffue der nogle dage.